

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

14.2.2007

B6-0068/2007 }
B6-0069/2007 }
B6-0070/2007 }
B6-0071/2007 }
B6-0072/2007 } RC1

FÆLLES BESLUTNINGSFORSLAG

jf. forretningsordenens artikel 103, stk. 4, af

- Simon Coveney, Michael Gahler, Patrick Gaubert, Mario Mauro og José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra for PPE-DE-Gruppen
- Pasqualina Napoletano, Margrietus van den Berg, Glenys Kinnock, Ana Maria Gomes, Marie-Arlette Carlotti og Elena Valenciano Martínez-Orozco for PSE-Gruppen
- Thierry Cornillet, Philippe Morillon, Marielle De Sarnez, Marios Matsakis og Fiona Hall for ALDE-Gruppen
- Ryszard Czarnecki, Adam Bielan, Michał Tomasz Kamiński, Mirosław Mariusz Piotrowski, Hanna Foltyn-Kubicka og Ģirts Valdis Kristovskis for UEN-Gruppen
- Daniel Cohn-Bendit, Margrete Auken, Bart Staes, Cem Özdemir og Jean Lambert for Verts/ALE-Gruppen

til erstatning af beslutningsforslag af:

- ALDE (B6-0068/2007)
- PPE-DE (B6-0069/2007)
- UEN (B6-0070/2007)
- Verts/ALE (B6-0071/2007)
- PSE (B6-0072/2007)

om Darfur

RC\653378DA.doc

PE 385.043v01-00}
PE 385.044v01-00}
PE 385.045v01-00}
PE 385.046v01-00}
PE 385.047v01-00} RC1

DA

DA

Europa-Parlamentets beslutning om Darfur

Europa-Parlamentet,

- der henviser til resultatet af samlingen i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 12.-13. februar 2007,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Darfur og navnlig beslutningerne af 16. september 2004, 23. juni 2005, 6. april 2006 og 28. september 2006,
 - der henviser til FN's resolution 1706, hvori det foreslås at indsætte en fredsbevarende styrke på 22 000 mand i Darfur,
 - der henviser til Darfur-fredsftalen, der blev undertegnet i Abuja i Nigeria den 5. maj 2006,
 - der henviser til, at De Forenede Nationers konvention om børns rettigheder er bindende og ufravigelig,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 4,
- A. der er dybt bekymret over, at konflikten i Darfur, der involverer almindelige tropper, regeringsvenlige militser og oprørere, har resulteret i mindst 400 000 døde og over to en halv million fordrevne og flygtninge i de seneste tre år til trods for undertegningen af Darfur-fredsftalen den 5. maj 2006 i Abuja i Nigeria,
- B. der henviser til, at den sudanesiske regering den 11. januar 2007 enedes med nogle af oprørsgrupperne om en våbenhvile af 60 dages varighed, men at der fortsat i samme omfang som hidtil foretages vilkårlige angreb på civilpersoner og hjælpearbejdere med, hvad hjælpeorganisationerne betegner som "voldsudøvelse i en målestok, som er hidtil uset i Darfur"¹,
- C. der bemærker, at konflikten i Darfur – sammen med straffriheden - i stigende grad påvirker stabiliteten i den centralafrikanske region og udgør en trussel mod den internationale fred og sikkerhed,
- D. der henviser til, at det fastsættes i FN's doktrin om "beskyttelsesansvar", at andre har ansvaret for den nødvendige beskyttelse, såfremt de nationale myndigheder åbenlyst ikke formår at beskytte deres befolkninger mod folkedrab, krigsforbrydelser, etnisk udrensning og forbrydelser mod menneskeheden,
- E. der henviser til, at FN's Sikkerhedsråd i sin resolution 1706 har givet en ny fredsbevarende FN-styrke på indtil 22 500 soldater og politifolk tilladelse til at overtage Darfur-operationer fra den afrikanske mission i Sudan (AMIS), samtidig med at det bekræfter sin fulde respekt

¹ "Humanitarian agencies warn Darfur operations approaching breaking point", pressemeddelelse fra Action Against Hunger, CARE International, Oxfam International, Norsk Flygtningeråd, World Vision og Save the Children om resultaterne af AU-topmødet den 29. januar 2007.

for Sudans suverænitet, enhed, uafhængighed og territoriale integritet,

- F. der henviser til, at seksuelle overgreb mod kvinder og børn er blevet anerkendt som en forbrydelse mod menneskeheden, men at systematisk voldtægt fortsat anvendes som krigsvåben af parterne i Darfur-konflikten, og at de seksuelle overgreb fortsætter i uformindsket omfang på trods af den sudanesiske regerings gentagne løfter,
 - G. der henviser til, at Den Internationale Straffedomstol (ICC) indledte en undersøgelse af forbrydelserne i Darfur i juni 2005,
 - H. der henviser til, at tortur og tvangsudskrivning af voksne og børn er blevet et gennemgående træk ved menneskerettighedskrænkelserne og overtrædelserne af den humanitære folkeret i Darfur, og at torturofrene er for skræmte til at anmelde misbrug til enten AMIS eller nødhjælpsarbejdere af frygt for repressalier,
1. opfordrer FN til at handle i overensstemmelse med "beskyttelsesansvaret" og basere sin indsats på den sudanske regerings manglende evne eller manglende vilje til at beskytte befolkningen i Darfur imod krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden samt dens manglende humanitære bistand til befolkningen;
 2. opfordrer derfor FN til - endog uden den sudanske regerings billigelse eller samtykke - at fastsætte en dato for indsættelsen af en fredsbevarende FN-styrke i Darfur i henhold til kapitel VII i FN-charteret i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1706 og FN-aftalen af 16. november 2006 med henblik på etablering af sikrede humanitære korridorer uden yderligere forsinkelser for at støtte den stadig mere isolerede og nødlidende befolkning i regionen;
 3. kræver, at EU-medlemsstaternes regeringer, Rådet og Kommissionen påtager sig deres ansvar og sætter alt ind på at yde effektiv beskyttelse af Darfurs befolkning mod en humanitær katastrofe;
 4. beklager den sudanske regerings støtte til Janjaweed-militsen og dens bombning af Darfur-regionen, som er et klart og åbenlyst brud på Darfur-fredsftalen;
 5. opfordrer det internationale samfund og herunder EU's medlemsstater til at stille materiel til rådighed i regionen med henblik på håndhævelse af det forbud mod overflyvning af Darfur, som indførtes med FN's Sikkerhedsråds resolution 1591;
 6. opfordrer EU og andre internationale aktører til at iværksætte sanktioner over for alle parter, herunder regeringen, som måtte overtræde våbenhvilen eller angribe civile, fredsbevarende styrker eller personer, der er involveret i humanitære operationer, og at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at bringe straffriheden til ophør ved at håndhæve og gennemføre Sikkerhedsrådets sanktionsordning via målrettede økonomiske sanktioner, herunder rejseforbud og indefrysning af aktiver, som EU tidligere har gjort over for andre lande¹;

¹ Belarus, Den Demokratiske Republik Congo, Côte d'Ivoire, Nordkorea, Moldova, Myanmar og Zimbabwe

7. opfordrer EU og det internationale samfund til på ny at indkalde til fredsforhandlinger for at forbedre indholdet af Darfur-fredsftalen og gøre den acceptabel for alle parter; henstiller til de internationale aktører at gøre alle parter ansvarlige for den aftale, der bliver resultatet af forhandlingerne, og opfordrer indtrængende alle parter i Darfur-konflikten til at vise deres vilje til at bringe krisen til en fredelig afslutning ved straks at gennemføre aftalen;
8. opfordrer den sudanske regering til uden begrænsninger at samarbejde med Den Internationale Straffedomstol for at sætte en stopper for straffriheden;
9. opfordrer Kina til at udnytte sin betydelige indflydelse i regionen til at fastholde den sudanske regering på dens forpligtelser i henhold til den globale fredsaftale og Darfur-fredsftalen; opfordrer endvidere Kina til at standse våbeneksporten til Sudan og ophøre med at blokere for vedtagelsen af målrettede sanktioner imod den sudanesiske regering i FN's Sikkerhedsråd;
10. noterer sig FN's Menneskerettighedsråds beslutning om at sende en mission på højt plan til Darfur for at efterforske menneskerettighedskrænkelserne i regionen, som skal danne grundlag for retsforfølgning af gerningsmændene til sådanne forbrydelser, og understreger nødvendigheden af, at missionens deltagere er uafhængige og troværdige; kritiserer de forsinkelser, som skyldes, at medlemmerne af missionen ikke har fået udstedt visa;
11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, stats- og regeringscheferne i EU's medlemsstater, Sudans regering og parlament, De Forenede Nationers Sikkerhedsråd, stats- og regeringscheferne i Den Arabiske Liga og AVS-landenes regeringer, Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU og Den Afrikanske Unions institutioner.